

L'operació Garzón es jutja a Estrasburg

Després d'onze anys, finalment el Govern espanyol seu al banc dels acusats al Tribunal d'Estrasburg per diversos delictes de tortures. El cas de l'anomenada operació Garzón contra independentistes catalans en plena efervescència olímpica significa la primera vegada que, a Europa, es jutja Espanya per tortures.

Dimarts 18 de novembre el Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg fa seure al banc dels acusats, per primera vegada, el Govern espanyol per un cas de tortures. S'hi jutja l'operació Garzón, en què del 29 de juny al 9 de desembre del 1992 aquest magistrat va fer detenir 38 ciutadans dels Països Catalans vinculats, en gran part, a moviments i partits independentistes. A més, també es va escorcollar il·legalment la seu barcelonina d'aquest setmanari. La majoria dels detinguts van denunciar tortures, però ni l'any 1992 ni l'any 1995 els jutjats espanyols van voler investigar les denúncies. Quan el 1996 ja no quedava cap dels detinguts en presó, van reiniciar una lluita judicial que va passar per un jutjat d'instrucció de Madrid, per l'audiència provincial de Madrid i pel Tribunal Constitucional, fins que ara ha arribat a Estrasburg.

Aquesta fita en si ja és molt important, tal com explica l'advocat dels denunciants, Sebastià Salellas: "És el primer cop que s'aconsegueix arribar a la sala per una qüestió de tortures, té una repercussió política i jurídica sense precedents." La defensa es basa, a part de la documentació recollida, en la jurisprudència que hi ha sobre els indicis de delictes que comporta el fet de no jutjar els casos de tortura, com diu una sentència europea contra el Govern de Turquia de l'any 2000. Aquesta sentència, de fet, no és l'única en aquest sentit a Europa.

Un dels elements que ha agilitat la causa és el canvi del reglament del tribunal europeu, l'any 1999, ja que fins aleshores

L'any 1992 la ràtzia olímpica ordenada pel jutge Garzón contra l'independentisme català va provocar mostres de desacord, com aquesta concentració al Palau de la Música Catalana de Barcelona en solidaritat amb els detinguts.

qui decidia què es jutjava era la Comissió Europea, a diferència d'ara, que és el mateix tribunal, el qual lògicament actua amb uns barems molt menys polítics.

A banda de la importància d'haver arribat a Estrasburg, per a Salellas hi ha possibilitats de guanyar, cosa que "tindria una gran repercussió, no sols pel fet que posa d'actualitat un tema com les tortures, que a voltes sembla que sigui del passat, sinó també perquè repercutirà en els que aleshores van ser els responsables de l'operació, el ministre socialista Corcuera i el jutge Garzón". A més, en cas de guanyar, els quinze denunciants volen

dedicar les indemnitzacions a crear una Associació Catalana contra la Tortura, "un tema que a casa nostra no interessa gaire", diu Salellas. El cas només va rebre inicialment el suport explícit d'ICV en la primera denúncia. Alguns diputats d'ERC, ICV i CiU han mostrat el seu suport durant tot el procés, i tant l'eurodiputat per ERC, Miquel Mayol, com Joan Vallvé, de CiU, han ofert suport a títol personal als denunciants. Es preveu que el tribunal, en el qual hi ha un jutge espanyol, dicti sentència en un o dos mesos.

Oriol Cortacans